

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Θα πειραχθώ και μείω...

ΠΟΙΟ ΧΕΡΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΜΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ;

Τελευταία άρχισε να επικρατή η συνήθεια να προσφέρουμε στις κυρίες που συνοδεύουμε το άριστερό μας χέρι. Αυτή η συνήθεια όμως είνε κακή κι' αν θέλουμε να είμαστε σύμφωνοι με την παληά αριστοκρατική έθιμοτυπία, πρέπει να τους προσφέρουμε το δεξιό.

Ο λόγος για τον οποίο πρέπει να τους προσφέρουμε το δεξιό μας χέρι είνε πολύ άπλος, όφείλεται δέ στο ότι οι άξιωματικοί, όπως και πολλοί άνωτεροι υπάλληλοι έν στολή (στην Εύρώπη έννοείται) έχουν άριστερά στο πλάι σπαθί. Αν λοιπόν προσέφεραν στις κυρίες το άριστερό χέρι θα τις δυσκόλευαν με το σπαθί τους στο περπάτημα και θα ύπήρχε μάλιστα κίνδυνος να μπλέξη το σπαθί στο πόδι τους και να πέσουν κάτω.

Έτσι λοιπόν έπεκράτησε η συνήθεια να προσφέρουν δλοι γενικώς οι άνθρωποι στις κυρίες που συνοδεύουν το δεξιό τους χέρι.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΩΖΕΡΩ;

Όπως οί περισσότεροι από τους στρατηγούς του Μεγάλου Ναπολέοντος, ο Ώζερών ήταν φτωχικής καταγωγής. Ο πατέρας του ήταν χτίστης κ' η μητέρα του πουλούσε φρούτα. Γεννήθηκε το 1757 στο Παρίσι και το 1892, σε ηλικία δηλαδή τριανταπέντε χρόνων, έπειδή ήταν άνεργος, κατατάχθηκε ως άπλος στρατιώτης στον έπαναστατικό στρατό της Γαλλίας.

Άτρόμητος και φιλόδοξος, μολονότι άγροίκος κι' ελάχιστα έξυπνος, ο Ώζερών έπαιρνε τους βαθμούς τον ένα κατόπιν του άλλου. Τρία χρόνια μετά την κατάταξί του είχε γίνει ύποστρατηγος! Μ' αυτό το βαθμό άκολούθησε το Ναπολέοντα στην έκστρατεία της Ίταλίας. Λατρευόταν από τους στρατιώτες του, των οποίων γαλβάνιζε το θάρρος με το παράδειγμα της δικής του ανδρείας.

Στην Ίταλία ο Ώζερών κυρίευσε το Λόντι και στη μάχη του Άρκιλ γέμισε με δόξα. Μά λίγο κατόπιν άρχισε ν' άποκτά μεγάλη φήμη για τις λεηλασίες του. Κανένας δέν ήξερε καλύτερα απ' αυτόν ν' άπογυμνώνη τις πόλεις που κυρίευε. Το άμάξι που φόρτωνε ο Ώζερών με τα προϊόντα των λεηλασιών του έγινε θρυλικό στο γαλλικό στρατό κ' η περιουσία που απέκτησε έτσι ήταν τεραστία.

Έπί πλέον, ποτέ δέν ήταν ειλικρινώς άφωσιωμένος στο Ναπολέοντα κι' έξαρτούσε την άφοσίωσί του από τα συμφέροντά του και την ίκανοποίησι των φιλοδοξιών του.

Μά, παρ' όλα αυτά ο Ναπολέων, ο οποίος τιμούσε τους γενναίους, τον έκανε στρατάρχη, δούκα του Καστιλιόνι και του έδωσε κι' ένα σωρό άλλους τίτλους, καθώς και μιά έπιχορήγησι ενός εκατομμυρίου φράγκων.

Ο Ώζερών πολέμησε ύπέροχα στη μάχη της Ίένας. Στη μάχη του Έυλώ πάλι, αν και ύπέφερε τρομερά από ρευματισμούς, καθάλλησε το άλογό του και πρώτος αυτός ώρμησε κατά του έχθρου. Και τόση ήταν η τρελλή ανδρεία του, ώστε μονάχα όταν τελείωσε η μάχη, πρόσεξε ότι είχε τραυματισθή σοβαρά στο πόδι.

Κι' όμως αυτός ο ήρωας, το 1814 παρέδωσε τη Λυών στους Άγγλους χωρίς να πολεμήση καθόλου! Ο ίδιος επίσης άπαρνήθηκε από τους πρώτους τον Ναπολέοντα, λέγοντας στους στρατιώτες του ότι ήσαν λυμένοι από τον

όρκο τους προς έναν άρχηγό, που δέν σκοτώθηκε σαν στρατιώτης στο πεδίο της τιμής.

Μετά την παλινόρθωσι των Βουρβόνων, έσπευσε να τους προσκυνήση κι' εκείνοι, άνταμείβοντάς τον, τον έκαναν πατρίκιο. Όταν όμως ο Ναπολέων ξαναγύρισε απ' την έξορία της Έλβας πήγε να τον προσκυνήση κι' αυτόν, μά εκείνος του γύρισε περιφρονητικά τις πλάτες χωρίς να του μιλήση καθόλου.

Ο Ώζερών πέθανε στα 1816

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΜΠΡΙΓΙΑ-ΣΑΒΑΡΕΝ;

Ο Μπριγιά-Σαβαρέν ύπήρξε ο περιφημότερος των γαστρονόμων μετά το Λούκουλο και άσφαλώς πολύ πιό «φίνο» απ' αυτόν. Γεννήθηκε το 1755 στο Μπελλαί της Γαλλίας κι' άνήκε σε μιά παληά οικογένεια νομικών. Κι' ο ίδιος σπούδασε νομικά κι' έξάσκησε το έπάγγελμα του δικηγόρου ως την έποχή που έξερράγη η γαλλική επανάστασις. Τότε οί συμπολίται του τον έξέλεξαν πληρεξούσιο και τον έστειλαν να τους αντιπροσωπεύση στην Συντακτική Συνέλευσι. Μά ως πληρεξούσιος δέν έπαιξε σπουδαίο ρόλο. Φιλόσοφος φωτισμένος καθώς ήταν, προτιμούσε από τις πολιτικές συζητήσεις, τις ευχάριστες συνομιλίες με φίλους πνευματικώς καλλιεργημένους, όπως αυτός. Ήταν πολύ μετριοπαθής στα πολιτικά του φρονήματα και όταν ξαναγύρισε στην πατρίδα του, γίνηκε δήμαρχος της. Μά στο 1793 προσπάθησε να προφυλάξη την πόλι του από τις βιαιότητες των τρομοκρατών. Υπέπεσε όμως γι' αυτό στη δυσμένεια των ίσχυρών της ημέρας, και για να γλυτώση από τη φυλάκισι και ίσως από τη λαίμητόμο, άναγκάσθηκε να φύγη κρυφά στο έξωτερικό. Πήγε στην άρχη στην Έλβετία και κατόπιν στις Ήνωμένες Πολιτείες, όπου, για να ζήση, άναγκάστηκε να εργάζεται την ημέρα ως καθηγητής της Γαλλικής και τη νύχτα ως μουσικός σε θέατρα.

Όταν πέρασε η τρομοκρατία, ο Μπριγιά-Σαβαρέν ξαναγύρισε στη Γαλλία κι' έγινε δικαστής του Άρείου Πάγου θέσι που τη διετήρησε επί εικοσιπέντε όλόκληρα χρόνια ως το τέλος δηλαδή της ζωής του. Τις ώρες της σχολής του τις αφιέρωνε στη συγγραφή του περιφήμου έργου του: «Ή φυσιολογία της Γεύσεως» που τον έκανε περίφημο. Στο έργο αυτό έξετάζει όλα τα ζητήματα τα σχετικά με την καλοφαγία, την όποια θεωρούσε ως βάσι της γαλήνης και της καλωσύνης των ανθρώπων. Το βιβλίο αυτό έξεδόθη χωρίς όνομα συγγραφέως και η έπιτυχία του ήταν καταπληκτική. Όλοι δέ κατεπλάγησαν όταν έμαθαν πως το είχε γράψει ο άυστηρός άρεοπαγίτης Μπριγιά-Σαβαρέν.

ΠΟΣΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ;

Αν μπορούσαν να έξατμισθούν τα 1.330 εκατομμύρια των κυθικών χιλιομέτρων του νερού των ώκεανών, θα έδιναν ένα όγκο άλάτων 484.000.000.000.000 τόννων!...

Αλάτι πλωμένος σ' όλόκληρη την έπιφάνεια της γής αυτός ο όγκος, θα σχημάτιζε ένα στρώμα 50 περίπου μέτρων ύψους. Άνάμεσα στα άλατα αυτά βρίσκονται άλατα χρυσού. Μερικοί ειδικοί μάλιστα τα προσδιώρισαν σε 50 χιλιοστόγραμμα κατά κυθικόν μέτρον. πράγμα που θα έξασφάλιζε σε κάθε κάτοικο της γής ένα τεράστιο κομμάτι χρυσού, θάρους 46 χιλιάδων κιλών!

Ο Μπριγιά Σαβαρέν

ΕΞΕΔΟΘΗ

και άπεστάλη εις τα ύποπρακτορεία

“Η ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ,”

Του ΠΩΛ ΦΕΒΑΛ πατρός

Ζητήσατέ την και από τα γραφεία μας.